

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 29/2013
09.05.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући по захтеву Републичке радиодифузне агенције Републике Србије, Београд, Трг Николе Пашића број 5, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 13 У. 26542/10 од 17.12.2012. године, са противном странком С.М. – С.Р. из Б., чији је пуномоћник Т.Ж., адвокат из Б. и са из управног спора заинтересованим лицима: RFI В. доо – В.р., Рк. доо – Р.п., N. доо – N.г., S.S. MFM доо – R. MFM, М. доо – MIP г., Р.и.с. доо – R.P., JRP S.B – R.S.B, T.M.G. доо – R.T., S.г. FM доо – S. FM, TDI RTV доо – TDI г., R.T.FM доо – T.FM, С. доо – С.г., R.N. доо – R.N., Р. доо – R.P., у предмету одузимања дозвола за емитовање радио програма, у нејавној седници већа одржаној дана 09.05.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА** пресуда Управног суда 13 У. 26542/10 од 17.12.2012. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу I диспозитива уважена је тужба тужиоца С.М.– С.Р. доо из Б. и поништено решење Републичке радиодифузне агенције – Београд број 05-539/10-3836 од 29.07.2010. године и предмет је враћен туженом органу на поновно одлучивање. У ставу II диспозитива побијане пресуде обавезује се тужена да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 7.200,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а у ставу III диспозитива исте пресуде одбија се захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

Поништеним решењем Републичке радиодифузне агенције број 05-539/10-3836 од 29.07.2010. године одбијен је приговор тужиоца изјављен против решења Савета Републичке радиодифузне агенције број 512/06 од 01.07.2006. године, којим се у ставу I издаје дозвола за емитовање радио програма за Регион Града Београда

подносиоцима пријава овде заинтересованим лицима, ближе наведеним у ставу првом диспозитива решења под редним бројем од 1-14. Ставом II диспозитива првостепеног решења одбијене су пријаве на јавни конкурс за издавање дозвола за емитовање радио програма за Регион Града Београда подносиоцима пријава ближе наведеним у том ставу под редним бројем од 1-31, а између осталих и тужиоцу под редним бројем 28.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом на основу члана 49. став 2. тачка 3. и став 3. Закона о управним споровима, подносилац указује на одредбе члана 53. тачка 8. и члан 54. Закона о радиодифузији, по којима је за одлучивање по приговору против одлуке Савета предвиђена надлежност истог органа, односно Савета РРА. Истиче да се приговор не може сматрати жалбом нити одлука по приговору другостепеним управним актом, из чега произлази да је Управни суд побијаном пресудом повредио Закон о радиодифузији, јер је поништио одлуку Савета РРА због тога што је по приговору одлучивао исти орган који је донео и првостепено решење. Предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и преиначи или укине побијану пресуду.

Противна странка као ни заинтересована лица из управног спора, нису доставили одговор на захтев иако им је исти уредно уручен, према доставницама у списима.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев дозвољен и основан.

Према образложењу побијане пресуде Управни суд је донео одлуку као у ставу I диспозитива јер је нашао да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца С.М. – С.Р. доо из Б., а повређена су и правила поступка из члана 216. Закона о општем управном поступку јер је и првостепено и другостепено решење донео исти орган – Савет Републичке радиодифузне агенције.

Међутим, према налажењу Врховног касационог суда, основано се наводима захтева указује да је Управни суд побијаном пресудом повредио Закон о радиодифузији јер је поништио одлуку Савета са разлога што је по приговору одлучивао исти орган који је донео и првостепено решење. Неспорно је да је и првостепено и другостепено решење донео Савет Републичке радиодифузне агенције на основу, између осталих, одредби члана 53. став 1. тач. 5. и 8. и члана 54. Закона о радиодифузији ("Сл. гласник РС" бр. 42/02... 41/09). Чланом 54. став 1. наведеног закона је прописано да подносилац пријаве на јавном конкурс који је незадовољан одлуком Савета има право да, у року од 15 дана од достављања решења о одбијању пријаве, поднесе приговор Савету. То значи да је Законом о радиодифузији предвиђена надлежност истог органа за одлучивање по приговору. Чланом 216. Закона о општем управном поступку је прописано да се за решавање у другом степену не може утврђивати надлежност у оквиру органа који је у управној ствари решавао у првом степену. Стога, Врховни касациони суд налази да

решавање Савета Републичке радиодифузне агенције по приговору поднетом на основу члана 54. став 1. Закона о радиодифузији представља једностепено одлучивање, јер је о приговору одлучивао исти орган који је донео и првостепено решење, а не неки други непосредно виши орган. Према томе, приговор се не може сматрати жалбом, као деволутивним правним средством у управном поступку, па ни одлука по приговору другостепеним управним актом без обзира што се Савет у уводу оспореног решења позива на одредбу ЗУП-а која се односи на поступак по жалби, како је то погрешно закључио Управни суд у побијаној пресуди.

Чланом 49. став 1. Закона о управним споровима је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странке и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Чланом 49. став 2. тачка 3. истог закона је прописано да захтев може да се поднесе у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је дозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке, поднет на основу члана 49. став 2. тачка 3. Закона о управним споровима, против правноснажне одлуке Управног суда донете у управном спору о оцени законитости одлуке Савета РРА по приговору.

Како је Управни суд у побијаној пресуди погрешно закључио да су повређена правила поступка из члана 216. Закона о општем управном поступку, Врховни касациони суд је са напред изнетих разлога нашао да је поднети захтев основан, па је на основу одредбе члана 55. став 3. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву и предмет вратио Управном суду који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 09.05.2013. године, Узп 29/2013

Записничар,
Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија
Снежана Живковић, с.р.